

شماره ۱۸۶ - ۳۱۸۶

تاریخ ۹ فروردین ۱۳۷۸

پیوست در ۱۳۷۸

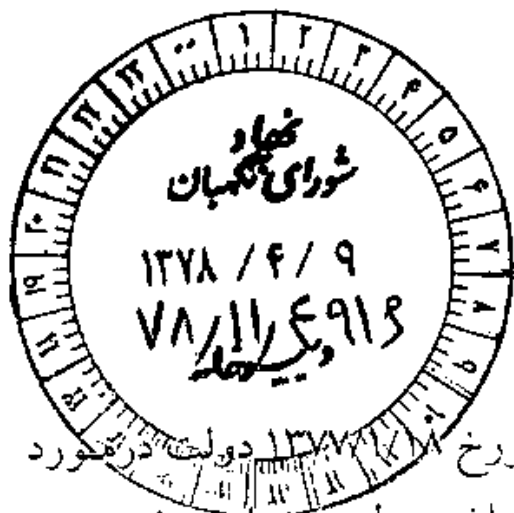

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بشمار

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۷۷۷۶/۱۱۵۱ مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۸ دولت در مورد موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه جهت معاضدت در پرونده‌های مدنی و جزایی که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۸/۴/۲ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. /ن

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۱۳۷۸ فروردین

تعالی

لایحه موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت فدراسیون روسیه جهت معاضدت در
پرونده های مدنی و جزایی

ماده واحده - لایحه موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه جهت معاضدت در پرونده های مدنی و جزایی مشتمل بر یک مقدمه و (۷۴) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن به دولت جمهوری اسلامی ایران داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

قرارداد دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون
روسیه جهت معاضدت در پرونده های مدنی و جزایی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه با مهم شمردن توسعه همکاری در زمینه معاضدت حقوقی در پرونده های مدنی و جزایی درباره موارد ذیل به توافق رسیدند:

بخش اول - مواد عمومی:

ماده ۱ - حمایت حقوقی

۱ - اتباع هر یک از طرفین معاهد در خاک طرف متعاهد دیگر از نظر حقوقی، شخصی و دارائی خود از همان حمایت برخوردارند که اتباع این طرف متعاهد دارند. این امر در مورد شخصیت های حقوقی که مطابق با قوانین یکی از طرفین متعاهد تاسیس شده اند نیز صحت دارد.

بیت

۲- اتباع هریک از طرفین متعاقد حق دارند بطور آزاد و بلامانع به دادگاهها، دادرها، دفاتر ثبت اسناد (که در ذیل "مراجع دادگستری" نامیده می شوند) و سایر مراجع طرف متعاقد دیگر که پرونده های مدنی و جزایی در حدود صلاحیت آنها هستند، مراجعه کنند، درخواست کنند و اقامه دعوا نمایند و همانند اتباع خود طرف متعاقد از مقررات دیگر دادگستری استفاده کنند.

ماده ۲- معاضدت حقوقی

۱- مراجع دادگستری طرفین متعاقد معاضدتهای متقابل حقوقی در پرونده های مدنی و جزایی مطابق با مفاد این قرارداد ارائه می کنند.

۲- مراجع دادگستری به مراجع دیگری هم معاضدت حقوقی ارائه می کنند که پرونده های ذکر شده در بند (۱) این ماده در حدود صلاحیت آنان می باشند.

۳- مراجع دیگری که پرونده های ذکر شده در بند (۱) این ماده در حدود صلاحیت آنها قرار دارند، تقاضای معاضدت حقوقی را از طریق مراجع دادگستری ارسال می کنند.

ماده ۳- دامنه معاضدت حقوقی

معاضدت حقوقی شامل نحوه اجرای اعمال دادرسی مطابق با قوانین طرف متعاقد مورد تقاضا، از جمله تحقیق از طرفین، متهمین و محکومین، شهود، کارشناسان، اجرای تحقیق و معاینه محلی و رسیدگی در دادگاه، ارایه آلات مادی جرم، تشکیل پرونده، پیگرد جزایی و استرداد مجرمین، شناسایی و اجرای تصمیمات قضایی در پرونده های مدنی، تسلیم و ارسال اسناد و مدارک و ارایه اطلاعات به طرف دیگر درباره سابقه جزایی متهمین می باشد.

ماده ۴- شیوه روابط

مراجع طرفین متعاقد ضمن ارایه معاضدتهای حقوقی از طریق وزارت دادگستری و دادستانی کل جمهوری اسلامی ایران و وزارت دادگستری و دادستانی کل فدراسیون روسیه

با هم روابط برقرار می کنند.

ماده ۵ - زبان

درخواست معاضدت حقوقی به زبان طرف درخواست کننده تدوین می شود، مگر اینکه در این قرارداد شیوه دیگری پیش بینی شده باشد.

ماده ۶ - تنظیم اسناد

اسنادی که توسط مراجع دادگستری و سایر مراجع در جهت ارایه معاضدتهای حقوقی ارسال می شوند، باید ممهور باشند.

ماده ۷ - فرم درخواست معاضدت حقوقی

در فرم درخواست معاضدت حقوقی نکات ذیل باید قید شوند:

- ۱- اسم مرجع متقاضی،
- ۲- اسم مرجع مورد تقاضا،
- ۳- عنوان پرونده ای که معاضدت حقوقی در رابطه با آن درخواست شود،
- ۴- اسامی کامل طرفین، متهمین، افراد تحت محاکمه و محکومین، تابعیت آنان، شغل و محل سکونت دایمی یا محل اقامت،
- ۵- اسامی و نشانی وکلای مختار آنها،
- ۶- محتوای درخواست در پرونده های جزایی، توصیف شرایط واقعی ارتکاب جرم و توصیف حقوقی آن.

ماده ۸ - شیوه اجرایی

- ۱- مرجع دادگستری مورد تقاضا ضمن اجرای درخواست معاضدت حقوقی از قوانین کشور خود استفاده می کند. اما بنا به درخواست مرجعی که درخواست از طرف آن ارایه شده است.

تعالیه

موازن دادرسی طرف متعاقد متقاضی در صورت عدم مغایرت آنها با قوانین دولت متبوع آن، می توانند مورد استفاده قرار بگیرند.

۲- چنانچه مرجع دادگستری مورد درخواست، صلاحیت اجرای درخواست را نداشته باشد، این سند را به مرجع صلاحیتدار دادگستری ارسال کرده و مرجع متقاضی را از این امر مطلع می سازد.

۳- در صورت دریافت تقاضای مربوطه، مرجع دادگستری که درخواست به آن فرستاده شده است مرجع متقاضی را از موعد و محل اجرای این درخواست آگاه می سازد.

۴- بعد از اجرای درخواست، مرجع دادگستری مورد تقاضا، اسناد را به مرجع متقاضی ارسال می کند. اگر رایحه معاضدت حقوقی میسر نشد، درخواست نامه هم اعاده می شود و علل عدم اجرای درخواست مذکور تشریح می شود.

ماده ۹ - شیوه تسلیم اسناد

۱- در صورتی که مرجع مورد درخواست مطابق با قواعد معتبر در کشور خود اسناد را تحویل می دهد که اسناد به زبان آن کشور تدوین و یا همراه با ترجمه تأیید شده باشد و چنانچه اسناد به زبان طرف متعاقد مورد درخواست تدوین نشده باشد و یا ترجمه نداشته باشد، این اسناد به شرط پذیرش داوطلبانه گیرنده آن به وی تسلیم می شود، در غیر این صورت مدارک فاقد اعتبار خواهد بود.

۲- در درخواست تسلیم اسناد، نشانی دقیق گیرنده و عنوان سند مورد تحویل باید ذکر شود. اگر نشانی ذکر شده درخواست تحویل، کامل یا دقیق نباشد مرجع مورد تقاضا مطابق با قوانین خود جهت تعیین آدرس دقیق اقدام می کند.

ماده ۱۰ - تأییدیه تحویل اسناد

تأییدیه تحویل اسناد مطابق با قواعد معتبر در خاک طرف متعاقد مورد تقاضای تنظیم می شود. زمان و محل تحویل و شخصی که سند به او تحویل می شود، باید ذکر گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

ماده ۱۱ - تحویل اسناد و تحقیق از اتباع از طریق نمایندگیهای دیپلماتیک و کنسولی طرفین متعاقد حق دارند از طریق نمایندگیهای دیپلماتیک و مراجع کنسولی خود اسناد را تحویل داده و اتباع خود را مورد تحقیق قرار دهند. در این اثنا اعمال اجبار روا نیست.

ماده ۱۲ - احضار شاهد یا کارشناس به خارج از کشور

۱ - اگر در جریان تحقیقات مقدماتی با رسیدگی دادگاهی در خاک یکی از طرفین متعاقد نیاز به حضور شاهد یا کارشناس مقیم خاک طرف متعاقد دیگر باشد، درخواست ارسال احضار نامه باید به مرجع مربوطه طرف دیگر تسلیم گردد.

۲ - احضار نامه نمی تواند شامل ذکر مجازات در صورت عدم حضور فرد مورد احضار در دادگاه باشد.

۳ - کارشناس یا شاهد صرفنظر از تابعیت وی، بعد از حضور داوطلبانه در مرجع مربوطه طرف متعاقد دیگر نمی تواند در خاک این طرف متعاقد مورد پیگرد جزایی یا اداری قرار بگیرد و یا در رابطه با عمل انجام گرفته از عبور از مرز دولتی بازداشت یا مجازات شود. چنین افرادی نمی توانند در رابطه با عمل مورد دادرسی مورد پیگرد جزایی یا اداری قرار گرفته و یا بازداشت یا مجازات شوند.

۴ - اگر شاهد یا کارشناس در ظرف ۱۵ روز بعد از کسب اطلاع از اینکه حضور وی دیگر ضروری نیست کشور را ترک نکند، از این امتیاز برخوردار نخواهد بود. مدتی که در طی آن شاهد یا کارشناس به دلایل موجه نتواند خاک طرف متعاقد را ترک کند، جزو این مهلت محسوب نمی شود.

۵ - شهود و کارشناسانی که براساس احضار در خاک طرف متعاقد دیگر حضور یافتند، حق مطالبه مخارج سفر و اقامت در خارج و جبران عدم دریافت دستمزد در محل کار در روزهای سفر را از سوی مرجع درخواست کننده دارند. کارشناسان هم می توانند حق الزحمه دریافت کنند. در احضار نامه این پرداختها باید ذکر شوند. براساس تقاضای آنها طرف متعاقدی که تقاضای حضور این افراد را فرستاده است پیش پرداخت هزینهها را

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

می پردازد.

۶- شخصی که برای معاضدت حقوقی یا کارشناسی به مراجع دادگستری طرف متعاقد متقاضی احضار می گردد، در صورتی که حقوق و وظیفه خودداری از اظهار نظر و گواهی در قوانین طرفین متعاقد پیش بینی شده باشد، می تواند از هرگونه اظهار نظر و اعمال مشابه خودداری نماید. مراجع دادگستری طرف متعاقد مورد تقاضا، در صورت لزوم، باید الحاقیه ای جهت خاطر نشان کردن حقوق و وظایف فوق الذکر به درخواست رسیده ضمیمه نماید.

ماده ۱۳ - اعتبار اسناد

۱- اسنادی که در خاک یکی از طرفین متعاقد توسط دادگاه یا شخصیت رسمی (مترجم دایمی، کارشناس و غیره) در حدود صلاحیت آنها و مطابق با فرم مقرر تدوین و یا تأیید شدند و مهر رسمی خوردند، بدون تأییدیه دیگر در خاک طرف متعاقد دیگر پذیرفته می شوند.

۲- اسنادی که در خاک یکی از طرفین متعاقد رسمی محسوب می شوند، در خاک طرف متعاقد دیگر نیز از اعتبار سند رسمی برخوردارند.

ماده ۱۴ - هزینه های مربوط به ارایه معاضدتهای حقوقی

۱- طرف متعاقد که درخواست معاضدت حقوقی به آن ارسال می شود، جبران هزینه های ارائه معاضدتهای حقوقی را نمی طلبد. طرفین متعاقد خودشان عهده دار همه هزینه های مربوط به ارایه معاضدتهای حقوقی در خاک خود می شوند.

۲- مرجع دادگستری که درخواست نامه به آن ارسال می شود، مبالغ مأخوذه به بودجه طرف متعاقدی که آنها را اخذ نموده است واریز می شوند.

ماده ۱۵ - ارایه اطلاعات

وزارت های دادگستری طرفین متعاقد بنا به درخواست متقابل، همدیگر را از قوانین

تعلات

جاری و قوانین سابق کشورهای خود و شیوه‌های کاربرد آنها توسط مراجع دادگستری مطلع می‌سازند.

ماده ۱۶ - حمایت رایگان حقوقی

اتباع یکی از طرفین متعاقد در دادگاهها و مراجع طرف متعاقد دیگر از معاضدتهای رایگان حقوقی و دادرسی رایگان بر همان اساس و با همان امتیازاتی که اتباع خود این کشور دارند، تأمین می‌شوند.

ماده ۱۷ - ارسال اسناد ثبت احوال و اسناد دیگر

طرفین متعاقد موظف می‌شوند، بنا به درخواست متقابل، اسناد ثبت احوال و سایر اسناد (مربوط به تحصیل، کار و غیره) در رابطه با حقوق شخصی و منافع دارایی اتباع طرف متعاقد دیگر را بطور دیپلماتیک، بدون ترجمه و رایگان ارسال کنند.

ماده ۱۸ - امتناع از معاضدت حقوقی

معاضدت حقوقی در مواردی که به حق حاکمیت یا امنیت ملی لطمه بزند و یا با اصول اساسی قوانین طرف متعاقد مغایرت داشته باشد، ارایه نمی‌شود.

بخش دوم - مواد ویژه

فصل اول - معاضدت حقوقی و روابط حقوقی مدنی

ماده ۱۹ - معافیت از هزینه‌های دادرسی

اتباع یکی از طرفین متعاقد در خاک طرف متعاقد دیگر از پرداخت هزینه‌های دادرسی مطابق با قواعد معتبر برای اتباع این کشور، معاف می‌شوند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتعالی

ماده ۲۰ - صدور اسناد مربوط به وضعیت شخصی خانوادگی و دارایی

۱ - سند مربوط به وضعیت شخصی، خانوادگی و دارایی که برای دریافت اجازه معافیت از هزینه‌های دادرسی ضروری است، توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاهدی که متقاضی در خاک آن سکونت دایمی یا اقامت دایمی دارد، صادر می‌شود.

۲ - چنانچه متقاضی در خاک طرفین متعاهد محل سکونت یا محل اقامت نداشته باشد، سند صادر شده یا تسجیل شده توسط نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی دولت متبوع وی کافی است.

۳ - تقاضای معافیت از پرداخت هزینه دادرسی ممکن است مستقیماً یا از طریق دادگاه صالحه طرف متعاهد که متقاضی تبعه آن می‌باشد به عمل می‌آید این دادگاه تقاضا را همراه با سایر اسناد ارایه شده از طرف متقاضی به دادگاه طرف دیگر متعاهد به ترتیبی که در این قرارداد پیش‌بینی شده است ارسال می‌دارد.

۴ - دادگاهی که درباره تقاضای معافیت از پرداخت هزینه‌های دادرسی حکم صادر می‌کند، می‌تواند از مرجع صادرکننده این سند توضیحات بیشتری درخواست کند.

ماده ۲۱ - صلاحیت دادگاهها

۱ - اگر این قرارداد شیوه دیگری مقرر نکند، دادگاههای هر کدام از طرفین متعاهد حق دارند در صورتی به پرونده‌های مدنی رسیدگی کنند که مدعی علیه در آن کشور سکونت داشته باشد و در مورد دعاوی علیه اشخاص حقوقی دادگاه وقتی رسیدگی خواهد کرد که شخص حقوقی در آن کشور سازمان اداری، نمایندگی یا شعبه داشته باشد.

۲ - دادگاههای طرفین متعاهد به موارد دیگری هم بشرط وجود توافق کتبی طرفین اختلاف رسیدگی می‌کنند در صورتی که مدعی علیه قبل از دفاع در ماهیت دعوی وجود توافق کتبی را اعلام نماید دادگاه بنا به درخواست وی محاکمه را قطع می‌نماید. صلاحیت استثنایی دادگاهها نمی‌تواند بنا به توافق طرفین تغییر یابد.

۳ - در صورت آغاز رسیدگی به یک پرونده با همان طرفین و بر یک مبنای حقوقی در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

دادگاههای طرفین متعاقد که مطابق با این قرارداد صلاحیت رسیدگی به این پرونده را دارند، دادگاهی که دادرسی را دیرتر شروع کرده است آن را قطع می کند. در صورت اثبات عدم صلاحیت دادگاهی که رسیدگی به پرونده را آغاز نموده است، دادگاه طرف متعاقد دیگر می تواند رسیدگی به پرونده را شروع کند.

ماده ۲۲ - قابلیت حقوقی و اهلیت حقوقی

۱ - اهلیت حقوقی شخص حقیقی توسط قوانین طرف متعاقدی که او تبعه آن می باشد، تعیین می شود.

۲ - قابلیت حقوقی شخص حقوقی براساس قانون طرف متعاقدی که در خاک آن تاسیس شده است، تعیین می گردد.

ماده ۲۳ - سلب اهلیت و قابلیت حقوقی

۱ - هرگاه شخص فاقد اهلیت و یا دارای اهلیت محدود شناخته شود در این صورت قوانین طرف متعاقدی اعمال خواهد شد که آن شخص تابعیت آنرا داراست و مراجع طرف متعاقد مذکور صلاحیت رسیدگی به امور این شخص را دارد.

۲ - اگر مراجع صالحه یکی از طرفین متعاقد تشخیص بدهند که موجبات قانونی برای سلب قابلیت حقوقی از تبعه طرف متعاقد دیگری که محل سکونت یا محل اقامت وی در خاک این طرف متعاقد است، وجود دارد، مرجع مربوط طرف متعاقد دیگر را از این موضوع مطلع می سازد. اگر آن مرجع که به این ترتیب مطلع شده است اظهار دارد که حق اتخاذ اقدامات بعدی را به مرجع واقع در محل سکونت یا محل اقامت شخص مذکور واگذار می کند، و یا در طی ۳ ماه نظر خود را ابراز نکند مرجع واقع در محل سکونت یا اقامت این شخص می تواند مطابق با قوانین دولت خود ترتیبات سلب قابلیت حقوقی را به عمل آورد، به شرطی که علت سلب قابلیت حقوقی در قوانین طرف متعاقدی که این فرد تبعه آن می باشد، پیش بینی شده باشد. تصمیم درباره سلب قابلیت حقوقی باید به مرجع مربوط طرف متعاقد دیگر ارسال شود.

بیمه

۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده در مورد لغو سلب قابلیت حقوقی نیز بکار

می‌روند.

ماده ۲۴ - در موارد فوری مرجع صالحه (واقع در محل سکونت یا اقامت شخص مشمول سلب قابلیت حقوقی که تبعه طرف متعاقد دیگر می‌باشد)، رأساً می‌تواند اقداماتی جهت دفاع از این شخص و دارایی او اتخاذ کند. دستوراتی که در رابطه با این اقدامات صادر می‌شوند، باید به مرجع مربوط طرف متعهده که این شخص تبعه آن می‌باشد، ارسال شوند، چنانچه مرجع مربوط این طرف متعاقد حکم دیگری صادر کند این دستورات لغو خواهد شد.

ماده ۲۵ - شناسایی افراد بعنوان مفقودالاثر یا متوفی و صدور گواهی مرگ

۱- در زمینه شناسایی افراد بعنوان مفقودالاثر یا متوفی و صدور گواهی مرگ، مراجع آن طرف متعهده صلاحیت دارند که شخصیت مورد نظر براساس آخرین اطلاعات در زمان حیات خود تبعه آن طرف متعاقد بوده است.

۲- مراجع یک طرف متعاقد می‌توانند اتباع طرف متعاقد دیگر را مفقودالاثر یا متوفی بشناسند و یا مرگ او را تصدیق کنند مشروط بر اینکه طبق قوانین این طرف متعاقد افراد مقیم آن کشور به ادعای حقی بر آن شخص چنین تقاضائی را بکنند.

۳- در موارد ذکر شده در بندهای (۱) و (۲) این ماده، مراجع طرفین متعاقد از قوانین

دولت خود استفاده می‌کنند.

ماده ۲۶ - عقد نکاح

۱- شرایط عقد نکاح برای هر کدام از اشخاصی که ازدواج می‌کنند، توسط قوانین کشور متبوع خود تعیین می‌شود. به علاوه، شرایط قوانین طرف متعهده که نکاح در خاک آن ثبت می‌شود، از نظر موانع آن باید رعایت شود.

۲- تشریفات قانونی عقد نکاح توسط قوانین طرف متعهده که این تشریفات در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

خاک آن صورت می گیرد، تعیین می شود.

ماده ۲۷ - به فرزندگی گرفتن

۱- برای به فرزندگی گرفتن قوانین آن طرف متعاهدی بکار می رود که فرد علاقه مند به فرزندگی گرفتن کودک تبعه آن می باشد.

۲- اگر بچه توسط زوجینی به فرزندگی گرفته می شود که یکی از آنها تبعه یک طرف متعاهد و دیگری تبعه طرف متعاهد دیگر می باشد در این امر باید مقتضیات قوانین هر دو طرف رعایت گردد.

۳- اگر بچه تبعه یک طرف متعاهد است و فردی که او را به فرزندگی می گیرد، تبعه طرف متعاهد دیگر است، برای به فرزندگی گرفتن یا لغو آن باید توافق کودک، نماینده قانونی وی و سازمان صلاحیتدار دولتی این طرف متعاهد را با رعایت قوانین کشور متبوع کودک کسب گردد.

ماده ۲۸ -

۱- مرجع صالحه طرف متعاهدی که تبعه آن می خواهد کودک را به فرزندگی بگیرد، حق دارد درباره این مساله حکم صادر کند.

۲- در موارد پیش بینی شده در بند (۲) ماده (۲۷) مرجع آن طرف متعاهدی که در خاک آن زوجین آخرین محل سکونت یا محل اقامت داشتند، صلاحیت دارد.

ماده ۲۹ - قیمومت و سرپرستی

۱- در زمینه پرونده های قیمومت و سرپرستی بر اتباع طرفین متعاهد چنانچه این قرارداد اصل دیگری پیش بینی نکند، سازمان قیمومت تبعه آن است، صلاحیت دارد و قوانین همین طرف متعاهد بکار گرفته خواهد شد.

۲- روابط حقوقی بین قیم و شخص تحت سرپرستی توسط قوانین طرف متعاهدی که سازمان قیمومت آن قیم را منصوب کرده است تعیین می شود.

بیت‌المقدس

ماده ۳۰ -

۱- اگر اقداماتی در زمینه قیومت یا سرپرستی برای رعایت منافع شخص تحت قیومت یا تحت سرپرستی لازم باشد که در خاک طرف متعاقد دیگر سکونت یا اقامت دارد، سازمان قیومت و سرپرستی این طرف متعاقد باید فوراً سازمان قیومت طرف متعهده را که مطابق با بند (۱) ماده (۲۹) صلاحیت دارد، مطلع سازد.

۲- در موارد فوری سازمان قیومت و سرپرستی طرف متعاقد دیگر می‌تواند رأساً اقدامات لازم را اتخاذ کند اما باید بلافاصله سازمان قیومت و سرپرستی را که مطابق با بند (۱) ماده (۲۹) صلاحیت دارد، از اقدامات خود مطلع سازد. اقدامات اتخاذ شده تا زمانی اعتبار دارند که این سازمان تصمیم دیگری نگرفته باشد.

ماده ۳۱ -

۱- سازمان قیومت و سرپرستی صالحه براساس بند (۱) ماده (۲۹) می‌تواند در صورت وقوع محل سکونت یا اقامت یا وقوع محل دارایی شخص تحت سرپرستی و قیومت در کشور متعاقد دیگر امور قیومت و سرپرستی را به سازمانهای مربوط آن بسپارد و انتقال قیومت تنها در صورتی اعتبار دارد که سازمانی که از آن تقاضا می‌شود برای پذیرش قیومت و سرپرستی ابراز آمادگی کند و سازمان طرف دیگر را مطلع سازد.

۲- سازمانی که مطابق با بند (۱) این ماده قیومت و سرپرستی پذیرفته است، این کار را مطابق با قوانین دولت خود انجام می‌دهد. ولی این سازمان حق ندارد درباره وضع حقوقی شخصی افراد تحت قیومت یا سرپرستی رای صادر کند لکن می‌تواند اجازه عقد نکاح را صادر کند که مطابق با قوانین طرف متعهده که این شخص تبعه آن می‌باشد، لازم است.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتالی

روابط حقوقی در زمینه دارایی

ماده ۳۲ - حق مالکیت

۱- حق مالکیت دارایی غیر منقول مطابق با قوانین طرف متعاهدی که دارایی غیر منقول در خاک آن واقع شده است، تعیین می شود.

۲- حق مالکیت وسایل حمل و نقل که مشمول تسجیل در اسناد دولتی هستند، مطابق با قوانین طرف متعاهدی که سازمان ثبت کننده وسیله نقلیه مربوطه در آن قرار دارد، تنظیم می شود.

۳- ایجاد و زوال حق مالکیت یا حق دیگر مربوط به دارایی بوسیله قوانین آن طرفی تعیین می شود که دارایی در موقع پیدایش شرایط مربوط به ایجاد یا زوال این حق در خاک آن بود. ایجاد و زوال حق مالکیت و یا حق دیگر مربوط به دارایی که موضوع معامله می شود، توسط قوانین محل انعقاد معامله تعیین می شود مگر بموجب توافق طرفین شیوه دیگری پیش بینی گردد.

ماده ۳۳ - نوع معامله

۱- نوع معامله مطابق با قوانین محل انعقاد آن تعیین می شود.

۲- نوع معامله در زمینه دارایی غیر منقول و حقوق مربوط به آن، توسط قوانین طرف متعاهدی که این دارایی در خاک آن واقع شده است، تعیین می شود.

ماده ۳۴ - جبران خسارات

۱- مسئولیت جبران خسارات به استثنای تعهدات ناشی از قراردادها و سایر اقدامات حقوقی، توسط قوانین آن طرف متعاهدی که عمل یا شرایطی که موجب مسئولیت جبران خسارات شده است در خاک آن به وقوع پیوسته تعیین می شود.

۲- اگر مسئول خسارات یا طرف زیان دیده تبعه یک طرف متعاهد باشد قوانین آن طرف متعاهدی بکار می رود که مدعی به دادگاه آن مراجعه نموده است.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتنا

در زمینه امور ذکر شده در بندهای (۱) و (۲) این ماده، دادگاه طرف متعاهدی که در خاک آن عمل یا شرایطی که موجب دعوی جبران خسارات شده واقع شود صالح می باشد. طرف زیان دیده می تواند همچنین به دادگاه واقع در خاک طرفی که مدعی علیه در آنجا اقامت دارد، شکایت کند. ✓

مسائل ارث

ماده ۳۵ - اصل برابری حقوق

اتباع یک طرف متعاهد در زمینه تدوین یا لغو وصیتنامه دارایی واقع در خاک طرف متعاهد دیگر و یا حقوقی که باید آنجا عملی شوند و نیز در زمینه دریافت ارث با اتباع طرف متعاهد دیگر که در خاک آن زندگی می کنند دارای حقوق برابر می باشند، دارایی یا حقوق با همان شرایط به آنها می رسد که برای خود اتباع آن طرف متعاهد که در خاک آن زندگی می کنند مقرر شده است. ✓

ماده ۳۶ - حق ارث

- ۱ - حق به ارث بردن دارایی منقول توسط قوانین طرف متعاهدی که متوفی آخرین محل سکونت دایمی خود را داشت، تنظیم می شود.
- ۲ - حق به ارث بردن دارایی غیر منقول توسط قوانین طرف متعاهدی که این دارایی در خاک آن واقع شده است، تنظیم می شود.
- ۳ - تعیین منقول یا غیر منقول بودن اموال براساس قوانین کشور طرف متعاهدی که این اموال در خاک آن قرار گرفته اند صورت می گیرد. ✓

ماده ۳۷ - ترکه ای که به دولت می رسد

اگر مطابق با قانون، ترکه ای به دولت برسد، دارایی منقول به دولتی که متوفی تا موقع مرگ تبعه آن بوده می رسد و دارایی غیر منقول به مالکیت دولتی که در خاک آن واقع شده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

است، در می آید.

ماده ۳۸ - فرم وصیتنامه

فرم وصیتنامه توسط قوانین طرف متعاهدی که متوفی در موقع تدوین وصیتنامه تبعه آن بوده تعیین می شود. اما کافی است که قوانین طرف متعاهدی که وصیتنامه در خاک آن تدوین شده رعایت شوند. این اصل در مورد لغو وصیتنامه هم رعایت خواهد شد. ✓

ماده ۳۹ - صلاحیت در زمینه ارث

- ۱- مراجع طرف متعاهدی که متوفی در خاک آن سکونت دائمی داشته به پرونده های ترکه منقول، به استثنای موارد قید شده در بند (۲) این ماده، رسیدگی می کنند.
- ۲- اگر تمام ترکه منقول در خاک آن طرف متعاهدی باشد که متوفی در آنجا آخرین محل سکونت دائمی نداشت، بنا به تقاضای ورثه و یا یک وارث با موافقت ورثه دیگر مراجع همین طرف به پرونده ارث رسیدگی می کنند.
- ۳- مسائل به ارث بردن ترکه غیر منقول توسط مراجع طرف متعاهدی که ترکه در خاک آن واقع شده است، حل می شوند.
- ۴- اصول این ماده در مورد دعاوی مربوط به ارث نیز رعایت می شود.

ماده ۴۰ - اقدامات حفاظت از ارث

- ۱- سازمانهای یک طرف متعاهد مطابق با قوانین خود اقدامات ضروری را برای حفاظت از ترکه تبعه طرف دیگر در خاک خود به عمل می آورند.
- ۲- سازمانهای مسؤول اقدامات، در جهت حفاظت از میراث بعد از مرگ تبعه طرف متعاهد دیگر موظفند کنسول کشور متبوعه متوفی را از مرگ او و اشخاصی که مدعی ارث هستند، شرایط مقرر درباره اشخاصی که حق ارث را دارند، محل اقامت آنها، وجود وصیت نامه میزان و بهای میراث و اقدامات بعمل آمده جهت حفاظت از ارث مطلع سازند.
- ۳- بنا به درخواست نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی ترکه منقول و مدارک شخص ✓

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتعالی

متوفی به آن واگذار می شوند.

ماده ۴۱ - چنانچه اتباع یک طرف متعاهد بعلت عدم حضور یا دلایل موجه دیگر نتوانند بموقع شخصا از حقوق خود دفاع کنند و یا نماینده تام الاختیار تعیین نمایند نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی کشور متبوع وی حق دارد بدون تنظیم وکالتنامه برای حفظ منافع آنها در زمینه ارث نمایندگی آنها را برعهده بگیرد.

ماده ۴۲ - اگر تبعه یک طرف متعاهد بموقع سفر در خاک طرف متعاهد دیگری که در آنجا سکونت دائمی ندارد، فوت نماید، اشیای وی بدون هیچگونه ترتیبات حقوقی به نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی طرف متعاهد متبوع وی سپرده می شود.

ماده ۴۳ - انتقال ارث

۱ - ترکه منقول یا مبلغ پولی که از فروش ترکه منقول یا غیر منقول بدست می آید، بعد از پایان رسیدگی به پرونده ارث جهت پرداخت به ورثه ای که محل سکونت یا اقامتشان در خاک طرف متعاهد دیگر است به نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی طرف متعاهد سپرده می شود.

۲ - مرجعی که در زمینه امور ارث صلاحیت دارد، دستور تسلیم ترکه را به نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی می دهد.

۳ - ترکه می تواند در موارد ذیل به ورثه تحویل گردد:

۱ - همه مطالبات طلبکاران متوفی در طی مدتی که توسط قانون طرف متعاهدی که ترکه در خاک آن واقع و اعلام شده است پرداخت یا تأمین شوند.

۲ - همه عوارض مربوط به ارث پرداخت یا تأمین شوند.

۳ - چنانچه لازم باشد، مراجع صلاحیتدار اجازه خروج ترکه از کشور را بدهند.

۴ - انتقال مبالغ پول مطابق با قوانین جاری در کشور طرفین متعاهد صورت می گیرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

شناسایی و اجرای تصمیمات و احکام

ماده ۴۴ - شناسایی و اجرای تصمیمات در زمینه پرونده‌های مدنی، خانوادگی و جزائی از نظر جبران ضرر و زیان.

طرفین متعاقد، احکام بموقع اجرا گذاشته شده مراجع دادگستری را در زمینه پرونده‌های مدنی و خانوادگی و احکام مربوط به جبران ضرر و زیان ناشی از جرم متقابلاً شناسایی و اجرا می‌کنند.

در خاک طرفین متعاقد بدون دادرسی مکمل تصمیمات مراجع قیمومت و سرپرستی، ثبت احوال و سایر مراجع در زمینه امور مدنی و خانوادگی که اجرای خاصی را نمی‌طلبند، شناخته می‌شوند.

ماده ۴۵ - رسیدگی به درخواستهای اجازه اجرای تصمیمات و احکام

۱ - رسیدگی به درخواستهای اجازه اجرای تصمیمات و احکام در حدود صلاحیت دادگاههای طرف متعاقدی که حکم باید در خاک آن اجرا شود خواهد بود.

۲ - تقاضای صدور اجازه حکم به دادگاهی که در مرحله اول حکم صادر می‌کند، تسلیم می‌شود. این تقاضانامه که به دادگاه مرحله اول تسلیم شد، به دادگاهی که حق دارد درباره تقاضانامه حکمی صادر کند، منتقل می‌شود.

۳ - مشخصات تقاضانامه مذکور توسط طرف متعاقدی که حکم باید در خاک آن اجرا شود، تعیین می‌گردند.

۴ - ترجمه مسجل به زبان طرف متعاقدی که تقاضانامه به آن ارایه می‌شود، به متن تقاضانامه ضمیمه می‌شود.

ماده ۴۶ - پیوستهای الزامی برای تقاضانامه اجازه اجرای حکم به قرار ذیل است:

۱ - رونوشت حکم مسجل در دادگاه، سند رسمی درباره بموقع اجرا گذاشته شدن حکم (اگر این امر در خود متن حکم ذکر نشود) و نیز تأییدیه اجرای آن، در صورتی که حکم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

شماره

تاریخ

پیوست

قبلاً در خاک طرف متعاقد اجرا شده باشد.

- ۲- سندی که حاکی از آن باشد که مدعی علیه که در محاکمه شرکت نکرد، حداقل یکبار احضارنامه دادگاه به موقع و بطور مناسب تسلیم وی شده باشد.
- ۳- ترجمه‌های مسجل اسناد مذکور در بندهای (۱) و (۲) این ماده.

ماده ۴۷- اگر دادگاه ضمن صدور اجازه اجرای حکم شک و شبهه داشته باشد، حق دارد از شخصی که تقاضای اجرای حکم را کرده است، توضیحات بخواهد و نیز بدهکار را در مورد محتوای تقاضانامه مورد تحقیق قرار بدهد و در صورت لزوم از دادگاهی که حکم صادر کرده است توضیحات بطلبد.

ماده ۴۸- شیوه اجرای تصمیمات

شیوه اجرای تصمیمات و احکام توسط قوانین طرف متعاهدی که اجرای آنها باید در خاک آن صورت بگیرد، تعیین می‌گردد.

ماده ۴۹- در مورد هزینه‌های دادرسی مربوط به اجرای احکام، قوانین طرف متعاهدی که حکم باید در خاک آن اجرا شود، بکار گرفته می‌شود.

ماده ۵۰- امتناع از شناسایی و اجرای حکم دادگاه

امتناع از شناسایی حکم دادگاه یا صدور اجازه اجرای حکم در موارد ذیل امکان‌پذیر است:

- ۱- اگر شخص متقاضی و یا مدعی علیه به دلیل عدم تحویل به موقع یا بطور مناسب احضارنامه دادگاه به وی یا نماینده تام‌الاختیار وی در محاکمه شرکت نکرده باشد.
- ۲- اگر در زمینه همان دعوی حقوقی بین همان طرفین در خاک طرف متعاهدی که حکم باید شناخته و اجرا شود، قبلاً هم حکمی که به موقع اجرا گذارده شده است و یا اگر مرجع مربوطه این طرف متعاقد قبلاً در این مورد پرونده تشکیل داده باشد.

بیانیه

۳- اگر مطابق با مفاد این قرارداد و در شرایط پیش‌بینی نشده در این قرارداد، توسط قوانین طرف متعاهدی که حکم در خاک آن باید شناخته و اجراء شود، اینگونه پرونده‌ها در حدود اختیارات استثنایی مراجع این طرف متعاهد قرار داشته باشند.

ماده ۵۱ - مقررات مواد (۴۴) تا (۵۰) این قرارداد درباره اموری که مورد توافق طرفین بوده و توسط دادگاه تأیید شده است نیز اجراء می‌شود.

ماده ۵۲ - خروج اشیاء و انتقال پول
مفاد این قرارداد درباره اجرای احکام دادگاه قوانین طرفین متعاهد را درباره انتقال پول و خروج اشیایی که در نتیجه اجرای حکم بدست می‌آید تحت تأثیر قرار نمی‌دهد.

فصل دوم - معاضدت حقوقی در زمینه پرونده‌های جزایی، اجرای پیگرد جزایی

ماده ۵۳ - وظیفه شروع پیگرد جزایی
۱- هر طرف متعاهدی براساس درخواست طرف متعاهد دیگر بر مبنای قوانین خود پیگرد جزایی اتباع خود را که به ارتکاب جرایم در خاک طرف متعاهد دیگر مظنون می‌شوند، شروع می‌کند.

۲- درخواست مربوط به پیگرد جزایی که توسط زیان دیدگان مطابق با قوانین یکی از طرفین متعاهدین به مراجع صلاحیتدار و در مواعد مقرر تسلیم شده است در خاک طرف متعاهد دیگر نیز اعتبار دارد.

ماده ۵۴ - درخواست شروع پیگرد جزایی
۱- درخواست شروع پیگرد جزایی باید بطور کتبی تدوین و شامل مشخصات ذیل باشد:

۱- عنوان مرجعی که تقاضا می‌کند،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعلیه

- ۲- توصیف اعمالی که در رابطه با آنها درخواست پیگرد جزایی ارسال شده است،
 - ۳- زمان و مکان دقیق (در حد امکان) ارتکاب جرم،
 - ۴- متن قانون طرف تقاضا کننده براساس آن این عمل جرم شناخته می شود،
 - ۵- اسم و اسم خانوادگی شخص مظنون، مشخصات مربوط به تابعیت، محل سکونت یا اقامت و مشخصات دیگر و نیز در صورت امکان، توصیف ظاهر، عکس و اثر انگشت وی،
 - ۶- درخواست فرد زیان دیده مطابق با پرونده جزایی و تقاضای جبران ضرر و زیان در صورتیکه چنین درخواستی وجود داشته باشد،
 - ۷- اطلاعات موجود درباره میزان خسارات وارده.
- طرف متعاقد تقاضا کننده ضمن ارسال هرگونه اطلاعات موجود اشیاء، آلات جرم و یا اموالی که در نتیجه ارتکاب جرم به دست می آید را با رعایت بند (۳) ماده (۶۷) این قرارداد تحویل نماید.
- ۲- اگر شخص متهم در موقع درخواست شروع پیگرد جزایی طبق بند (۱) ماده (۵۳) در کشور مورد درخواست در بازداشت باشد به کشور متقاضی اعاده می شود. اجازه انتقال تحت الحفظ وی به کشور متقاضی توسط مقام مسؤول تعقیب و تحقیق صالحه صادر می شود و تحویل شخص مذکور براساس بند (۱) ماده (۶۵) این قرارداد صورت می گیرد.

استرداد

- ماده ۵۵ - جرایمی که موجب استرداد می شوند
- ۱- طرفین متعاقد موظف می شوند مطابق با مفاد این قرارداد اشخاص را برای پیگرد جزایی یا اجرای حکم دادگاه از خاک خود مسترد کنند.
 - ۲- استرداد برای رسیدگی به اعمالی صورت می گیرد که مطابق با قوانین طرفین متعاقد جرم محسوب شده و ارتکاب آنها مجازات حبس بیش از یک ساله و یا مجازات سنگین تری دارد. استرداد برای اجرای حکم در صورت محکومیت فرد به حبس بیش از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

شش ماه یا مجازات سنگین تر دیگر صورت می گیرد.

ماده ۵۶ - امتناع از استرداد

استرداد در موارد ذیل صورت نمی گیرد:

- ۱ - شخصی که درخواست استرداد وی شده است تبعه طرف متعاقد مورد تقاضا بوده و یا در این کشور پناهنده شده باشد،
- ۲ - پیگرد جزایی مطابق با قوانین طرفین متعاقد فقط براساس شکایت خصوصی شخص زیان دیده شروع می شود.
- ۳ - در موقع دریافت درخواست، پیگرد جزایی مطابق با قوانین طرف متعاقد مورد تقاضا نمی تواند شروع شود و یا حکم نمی تواند در نتیجه مرور زمان یا دلیل قانونی دیگر اجرا شود.
- ۴ - در خاک طرف متعاقد مورد تقاضا حکم دادگاه یا حکم ختم رسیدگی به پرونده همان جرم فرد مورد نظر که این حکم به موقع اجرا گذاشته شده، صادر گردیده باشد. اگر جرمی که درخواست استرداد در رابطه با آن به عمل آمده است، در خاک طرف متعاقد مورد تقاضا واقع شده باشد، ممکن است جواب رد به درخواست استرداد داده شود. طرف مورد تقاضا ضمن رد درخواست استرداد دلایل این تصمیم را به اطلاع طرف تقاضا کننده می رساند.

ماده ۵۷ - تعویق استرداد

اگر شخصی که در مورد وی درخواست استرداد شده است، تحت پیگرد جزایی قرار گرفته و در ازای جرم دیگری در خاک طرف متعاقد مورد تقاضا مدت مجازات خود را طی می کند، استرداد می تواند به پایان پیگرد جزایی، پایان مدت حبس یا به موقع رهایی از زندان به هر دلیل قانونی، موکول شود.

ماده ۵۸ - استرداد موقت

اگر تعویق استرداد پیش بینی شده در ماده (۵۷) موجب سپری شدن زمان پیگرد جزایی یا مشکلات جدی در تحقیق جزایی شود، شخص مورد نظر می تواند مطابق با درخواست مستدل موقتا مسترد شود، مشروط بر اینکه بلافاصله پس از پایان دادرسی و حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ استرداد اعاده شود.

ماده ۵۹ - استرداد به درخواست چند دولت

اگر درخواست استرداد یک فرد از سوی چند دولت دریافت شود، طرف مورد تقاضا تصمیم می گیرد، به کدام درخواست جواب مثبت بدهد.

ماده ۶۰ - حدود پیگرد جزایی شخص مسترد شده

۱- بدون موافقت طرف متعاهد مورد تقاضا شخص مسترد شده نمی تواند در رابطه با جرمی غیر از آنچه که دلیلی برای استرداد وی شده بود، مورد پیگرد جزایی یا مجازات قرار بگیرد.

۲- شخص مورد نظر نمی تواند بدون موافقت طرف مورد تقاضا به دولت ثالث مسترد شود.

۳- اگر شخص مسترد شده در طی مدت (۱۵) روز بعد از پایان پیگرد جزایی، یا خاتمه مدت حبس و رهایی به هر دلیل قانونی، خاک طرف متعاهد درخواست کننده را ترک نکرده و یا بعد از ترک آن داوطلبانه به آنجا بازگردد، دیگر موافقت طرف متعاهد مورد تقاضا لازم نیست. مدتی که در طی آن شخص مذکور به دلایل موجه نمی توانست خاک طرف متعاهد را ترک کند، در این مدت محسوب نمی شود.

ماده ۶۱ - درخواست استرداد

۱) درخواست استرداد باید به صورت کتبی تدوین و شامل ذکر مشخصات ذیل باشد:

۱- عنوان مرجعی که تقاضا می کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله

۲- متن قانون طرف تقاضا کننده که براساس آن این عمل جرم شناخته می شود،
۳- اسم و اسم خانوادگی شخص مظنون، مشخصات مربوط به تابعیت، محل سکونت یا اقامت و مشخصات دیگر و نیز حتی الامکان، توصیف ظاهری، عکس و اثر انگشت وی،

۴- اطلاعات موجود درباره میزان خسارت وارده.

۲) رونوشت مسجل حکم بازداشت همراه با توصیف شرایط عملی پرونده به پیوست درخواست استرداد جهت اجرای پیگرد ارسال می شود.

رونوشت مسجل حکم دادگاه همراه با گواهی نامه اعتبار حقوقی آن و متن قانون جرایمی که فرد براساس آن محکوم شده است، به پیوست درخواست استرداد جهت اجرای حکم ارسال می گردد، اگر فرد محکوم بخشی از مدت مجازات خود را طی کرده باشد، این اطلاعات نیز اعلام می شود.

ماده ۶۲ - بازداشت جهت استرداد

بعد از دریافت درخواست استرداد، طرف متعاقد فوراً اقدام می کند تا شخصی که در مورد وی درخواست استرداد به عمل آمده است، بازداشت شود، مگر آنکه مطابق این قرارداد استرداد مجاز نباشد.

ماده ۶۳ - اطلاعات مکمل

۱- در صورتی که متن درخواست استرداد، اطلاعات ضروری را که در ماده (۶۱) ذکر شد، نداشته باشد، طرف متعاقدی که از آن درخواست استرداد می شود، می تواند اطلاعات مکمل بطلبد. طرف متعاقد دیگر باید ظرف مدت یک ماه پاسخ مقتضی را بدهد. این مدت می تواند با توجه به دلایل موجه تا (۱۵) روز دیگر تمدید شود.

۲- اگر طرف متعاقد تقاضا کننده در مدت مقرر اطلاعات مکمل ارائه نکند، طرفی که از آن تقاضای استرداد می شود، می تواند شخص بازداشت شده را مطابق با ماده (۶۲) آزاد کند.

ماده ۶۴ - بازداشت تا موقع دریافت درخواستهای استرداد

۱- در موارد ضروری، طرف متعاقد مورد تقاضا می تواند بر اساس درخواست طرف درخواست کننده شخص مورد نظر را قبل از دریافت درخواست استرداد که در ماده (۶۱) ذکر شده است، بازداشت کند. در تقاضانامه مذکور باید استناد به حکم بازداشت یا حکم دارای اعتبار حقوقی در مورد این شخص و اشاره به اینکه درخواست کامل استرداد فوراً ارسال خواهد شد، وجود داشته باشد. تقاضانامه می تواند از طریق پست، تلگراف یا هر وسیله دیگر به صورت کتبی مخابره شود.

۲- در صورتی که دلایل کافی برای این نتیجه گیری وجود داشته باشد، این شخص در خاک طرف متعاقد دیگر جرمی را که موجب استرداد می شود مرتکب شده است می توان بدون دریافت درخواست ذکر شده در بند (۱) این ماده آن شخص را بازداشت نمود.

۳- طرف متعاقد دیگر باید فوراً از بازداشت مطابق با بندهای (۱) و (۲) این ماده یا علل عدم امکان انجام تقاضای ذکر شده در بند (۱) همین ماده مطلع شود.

۴- در صورتی که طی یک ماه از موقع دریافت اطلاعیه بازداشت، از طرف متعاقد دیگر درخواست استرداد واصل نشود شخصی که مطابق بندهای (۱) و (۲) این ماده بازداشت شده است باید آزاد شود. بنا به تقاضای طرف درخواست کننده این مدت می تواند تا (۱۵) روز تمدید شود.

ماده ۶۵ - اجرای استرداد

۱- طرف متعاقد به طرف متعاقد تقاضا کننده تصمیم خود را در باره استرداد با ذکر زمان و مکان استرداد ابلاغ می کند.

۲- اگر طرف تقاضا کننده در طی (۱۵) روز بعد از تاریخ مقرر استرداد شخص مورد نظر را نپذیرد، این شخص آزاد می شود. بنا به درخواست طرف تقاضا کننده این مدت می تواند تا (۱۵) روز تمدید شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ماده ۶۶ - استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده از پیگرد جزایی ظفره رفته و تا موقع پایان مدت مجازات به خاک طرف دیگر برگردد، او می تواند براساس درخواست طرف تقاضا کننده مجدداً مسترد شود. در این صورت تسلیم اسنادی که در ماده (۶۱) ذکر شده اند، لازم نیست.

ماده ۶۷ - انتقال اشیاء

۱- طرف متعاهدی که از آن درخواست استرداد به عمل آمده، اشیایی که آلت جرم بوده و مطابق با ماده (۵۵) این قرارداد باید استرداد شود و نیز اشیای حامل آثار جرم که از طریق جرم به دست آمده است را به طرف تقاضا کننده تحویل دهد. این اشیاء براساس درخواست و در صورتی که شخص را به دلیل فوت وی یا دلایل دیگر نتوان مسترد نمود، به طرف متعاهد دیگر تحویل می گردد.

۲- طرف متعاهدی که به اشیای مذکور در بند (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده جزایی دیگر نیاز داشته باشد می تواند تحویل آنها را موقتاً به تاخیر بیندازد.

۳- حقوق اشخاص ثالث به اشیای مذکور اعتبار خود را حفظ می کند. بعد از پایان رسیدگی به پرونده، این اشیاء باید به طرفی که آنها را تحویل داده، اعاده شود.

ماده ۶۸ - ترانزیت

۱- هر یک از طرفین متعاهد ترانزیت افرادی را که توسط دولت ثالث به طرف متعاهد دیگر مسترد شده اند، مجاز می کند. طرفین متعاهد موظف نیستند ترانزیت افرادی را مجاز کنند که استرداد آنان براساس این قرارداد مجاز نیست.

۲- درخواست اجازه ترانزیت به ترتیبی که برای درخواست استرداد مقرر شده، تنظیم و ارسال می شود.

۳- مراجع صلاحیت دار طرفین متعاهد در هر مورد مشخص، شیوه ترانزیت، مسیر و شرایط دیگر را هماهنگ می کنند.

۴- هزینه های مربوط به ترانزیت، توسط طرف تقاضا کننده تامین می شود.

بسم الله

ماده ۶۹ - حضور نمایندگان طرفین برای آرایه

معاضدت در زمینه پرونده‌های جزایی

نمایندگان یکی از طرفین متعاقد می‌توانند با موافقت طرف دیگر ضمن اجرای درخواست معاضدت قضایی در زمینه پرونده‌های جزایی توسط طرف دیگر حضور داشته باشند.

ماده ۷۰ - اطلاعات سابقه محکومیت

در صورتی که افراد مورد نظر در خاک طرف متعاقد تقاضاکننده مورد پیگرد جزایی قرار گیرند، طرفین متعاقد بنا به درخواست مربوطه، اطلاعات مربوط به سابقه محکومیت افرادی که قبلاً توسط دادگاههای آنان محکوم شده‌اند، را آرایه می‌کنند.

ماده ۷۱ - اطلاعات در باره نتایج پیگرد جزایی

طرفین متعاقد همدیگر را از نتایج پیگرد جزایی شخصی که درباره او درخواست پیگرد جزایی شده است و نیز شخص مسترد شده مطلع می‌سازند. براساس این درخواست رونوشت حکمی که اعتبار حقوقی کسب کرده و یا تصمیم نهایی دیگر ارسال می‌شود.

ماده ۷۲ - اطلاعات درباره احکام دادگاهی

طرفین متعاقد هر سال همدیگر را از احکام مربوط به یکی از طرفین متعاقد در حق اتباع طرف متعاقد دیگر که به اعتبار حقوقی درآمده‌اند، مطلع خواهند ساخت.

بخش ۳ - مواد پایانی

ماده ۷۳ - به مواقع اجرا گذاشتن قرارداد

این قرارداد پس از تصویب مراجع قانونی معتبر خواهد بود و اسناد مصوب در

شهر.....مبادله می شود و پس از ۳۰ روز از تاریخ مبادله به موقع اجرا در می آید.

ماده ۷۴ - مدت اعتبار قرارداد

- ۱- این قرارداد در طی (۵) سال از روز به موقع اجرا در آمدن اعتبار خواهد داشت.
- ۲- اگر یکی از طرفین متعاقد این قرارداد را لغو نکند که این امر باید از طریق یادداشت (۶) ماه قبل از تاریخ پایان مهلت اعتبار آن به اطلاع طرف دیگر برسد، قرارداد در مواعد پنج ساله بعدی هم اعتبار خود را حفظ خواهد کرد.

این قرارداد در تاریخ ۱۳۷۴/۱۲/۱۵ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۶/۳/۵ میلادی در شهر تهران در دو نسخه به زبانهای فارسی و روسی که هر دو متن از اعتبار برابر برخوردارند امضا گردید.

از طرف	از طرف
دولت فدراسیون روسیه	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقت نامه شامل مقدمه و هفتاد و چهار ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دوم تیرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هشت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی